

فهرموودهیهک سهبارهت به ئه و کهسهی هه له نوپژکردنیدا هه بوو له گپرانهوهی ریفاعه - رهزای خوی لیبیت

له ریفاعه کوری رافیعی زورهقیهوه - رهزای خوی لیبیت- که له هاوهلانی پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- بوو، ده لیبیت: پیاویک هات وییغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- له مزگهوتدا دانیشتبوو، (پیاوهکه) له نزیکیهوه نوپژری کرد، پاشان چوو بو لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، سهلامی لیکرد، پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «نوپژهکهت دووباره بکهروهه، چونکه نوپژرت نه کرد»، ئه وپش گه پرایهوه نوپژری کرد نزیک هاوشیوهی نوپژکردنی پیشووی، پاشان چوو بو لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، پئی فهرموو: «نوپژهکهت دووباره بکهروهه، چۆن نوپژرت نه کرد»، (پیاوهکه) ووتی: ئه ی پیغمبهری خودا، فیرم بکه چۆن نوپژر بکه، فهرمووی: «ئه گهر پرووت له قیبله کرد، ته کبیر بکه (بلی: الله اکبر)، پاشان سورته تی -الفاتحه- بخوینه، پاشان ئه وهی ده ته وپت بیخوینه (له قورئان) ئه گهر چوویت بو رکوع بردن، با ناوله په کانت له سهر ئه ژنۆکانت بیت، وپشتت پرک ودرپژر بکهروهه و بو ماوهیهکی باش له رکوعدا بمینهروهه، ئه گهر سهرت بهرزکردهوه (له رکوع بردن) پشتت پرک بکهروهه (له کاتی وهستاندا) هه تاوه کو ئیسکه کان ده گه پینهوه بو سهر جومگه کانیان، وئه گهر سوخته برد؛ ئه وا بو ماوهیهکی به شیوهیهکی پرک سوخته بیه (بو ماوهیهکی باش بمینهروهه)، وئه گهر سهرت بهرزکردهوه (له سوخته بردن)، له سهر پرائی -قاچی- چهپت دابنیشه، پاشان ئه مانه ئه نجامده له هه موو رکوع بردن و سوخته بردن کدا». وله گپرانهوهیه کدا: «نوپژری یه کیکتان کامل نابیت هه تاوه کو به جوانی ورپکی ده ستنوپژر ده گریت به و شیوهیهی خوی گه وره فرمانی پیکردوو، ده موچاوی و ده سته کانی هه تاوه کو ئانیشکه کانی ده شوات -ئانیشکه کانیش ده شوات-، و سهری مه سح ده کات -به دهستی ته ر ئاوی پیدا ده هینیت- (گوپیه کانیش ده گریتهوه) و (پیه کانی) ده شوات هه تاوه کو قوله پیکانی -قوله پیکانیشی ده شوات-، پاشان ته کبیر ده کات (ده لیبیت: الله اکبر) و حه مد و سوپای خوی گه وره ده کات، و پاشان قورئان ده خوینیت به و شیوهیهی روخسه تی پیدراوه و به لایه وه ئاسانه، پاشان ته کبیر ده کات و سوخته ده بات و پرووی -یان فهرمووی: نیوچه وانی له سهر زه وی جیگیر ده کات- هه تاوه کو جومگه کانی جیگیر ده بن و هپور ده بن -له شوینی خوین-، پاشان ته کبیر ده کات به پرکی داده نیشیت له سهر سمتی وپشتی پرکده کاتهوه»، به م شیوهیه نوپژکردنی وه سفکرد به ئه نجامدانی چوار پرکات، پاشان فهرمووی: «نوپژکردنی یه کیکتان کامل و ته واو نابیت هه تاوه کو ئه مانه ئه نجامده دات». وله گپرانهوهیه کدا: «ده ستنوپژر بگه به و شیوهیهی خوی گه وره فرمانی پیت کردوو، پاشان شایه تمان بهینه -هه ردوو شاهیدی دانه که-، پاشان قامهت بکه -بو نوپژکردن-، پاشان ته کبیر بکه، ئه گهر قورئانت -«له بهر بوو؛ بیخوینه، ئه گهر نا الحمد لله والله اکبر ولا إله إلا الله -بلی»

[حه سه نه] [ئینوداود گپراوه تیه وه]

ئهم فهرموودهیه ناسراوه به فهرموودهی به ئه و کهسهی هه له له نوپژکردنیدا هه بووه (حدیث المسیء صلاته)، وزۆر له پرافه کارانی فهرمووده پشتی پیده به شتن بو وه سفکردنی پایه و واجب و مه رجه کانی نوپژکردن، پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- له م فهرموودهیه دا زۆر به جوانی و ته وکرده وه کانی نیو نوپژکردنی پروونکرده وه و فیری کرد، که واجبه بووترین و ئه نجامدیرین و ئه وهی له م فهرموودهیه دا باسنه کراوه له کرده وه کان واجب نییه. پوخته ی ئهم فهرموودهیه: کاتیک پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- هاته نیو مزگه و ته وه پاشان پیاویک له هاوه لان به ناوی (خه لادی کوری رافیعی) هاته نیو مزگه و ته وه و نوپژرکی کورتی کرد که ناکاملی تیدابوو له و ته وکرده وه کاند، و کاتیک ته واو بوو؛ هات بو لای پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- و سه لامی لیکرد و ئه وپش وه لامی دایه وه و پئی فهرموو: بگه پروه نوپژه کهت دووباره بکهروهه، چونکه تو نوپژرت نه کرد، و ئه وپش دیسانه وه چوو و جارپکی تر نوپژری کرد به هه مان شیوهی نوپژری یه که م، و سئ جار ئه مه پروویدا، وله کو تا جاردا پیاوه که ووتی: سوپند به ئه وهی به ئه و خودایه ی که به هه ق تو ی ناردوو له مه

باشتر نازانم؛ بۆیه فیرم بکه، وکاتیک هزی لیبوو وئاماده بوو فیربوونی زانستی شهرعی بیئت، ئەگەری ئەوه ئەما که لەوێهە لەبیری چوو بیئت، وپاشان پێغه مبهەر پێی فەرموو (که ئەم مانایه دەگەیه نیئت): ئەگەر هەستایت بۆ ئەنجامدانی نوێژ ئەوا تەکیبیری ئیحرام بکه (بلی: الله أكبر)، وپاشان ئەوه ندهی بۆت دەگونجیت قورئان بخوێنه که که مترینیان خوێندنی سورەتی -الفاتحة- یه که واجبه بخوێندریت وله پاشان سورەتی -الفاتحة- هەرچی ئایه تیک یان سورە تیک بخوێنیت له قورئان به پێی ئەوه ندهی دەگونجیت دروسته، وپاشان پرۆ به رهو پرکوع بردن هەتاوه کو دُنیا وهیور ده بیئت له پرکوع بردندا، وپاشان ههسته رهوه له پرکوع بردن ههتاوه کو به پرکی ده وهستیت وهیور ودُنیا ده بیئت له وهستاندا، وپاشان به رهو سوجهه بردن پرۆ ههتاوه کو دُنیا وهیور ده بیئت له سوجهه دا وپاشان سه رت به رز بکه رهوه ودابنیشه به له سه رخۆبی ودُنیا یه وه، وهه موو ئەم وته وکرده وانه بلی وئەنجامیان بده له هه موو پرکاته کانی نوێژدا جگه له تەکیبهری ئیحرام* که تهنه ایه ک جار ده ووتریت له پرکاتی یه که م له کاتی ده ستپیکردنی به نوێژکردن وله پرکاته کانی تر جاریکی تر نایلیت چونکه کاتیک هه لده ستپته وه ده لیت (الله أكبر) وپه یه ست ناکات جاریکی تر تەکیبهری ئیحرام بلیته وه، له گیرانه وه کانی تر دا باسی هه ندیک له مه رجه کانی نوێژکردن کراوه وه کو پرووکردن له ئاراسته ی قبيله (وده ستنوێژگرتن)* (تەکیبهری ئیحرام: واتا ووتنی -الله أكبر- که له پێش چوونه ناو نوێژ ده ووتریت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10901>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

